

Vit mugu leggja av at dyrka ósigurin

verða verða tiknir undan musikkskúlanum.

– Og tað er ikki minst hugstoytt, at vit enn eru einasta teaturleysa tjóðin í Norðurlondum, sum Eyðun Johannesen tók til í sekstírunum.

– Fyri bara eitt av svart-

Kórið Cantabile úr Tórshavnar kvøld- og ungdomsskúla setti ein serligan dám á hátíðarhaldið.

Árni Dahl vísti á, hvussu korini vóru batnað hjá teimum, sum fingust við mentanarligt starv. Tað koma um 150 bókur út um árið nú. Mitt í öldini komu ikki meiri enn 15 bókur út um árið og fyrst í öldini komu bara fyra, fimm bókur út um árið.

Hann vísti eisini á, hvussu menn høvdu sett seg í botnleysa skuld og aðrir høvdu sett hús og heim í veg fyri at fyri at geva bókur út.

– Sostatt eru framtig hend. Og tó, segði Árni Dahl.

– Tað eru ikki stórtóknar mentanarjáttanir í áttatiárunum, sum gera, at land okkara skyldar milliardir.

– Og tað er eitt vónbrot, at mentanin stendur so veik í einum samfelag, sum hóast sokallaða kreppu, er ríkt.

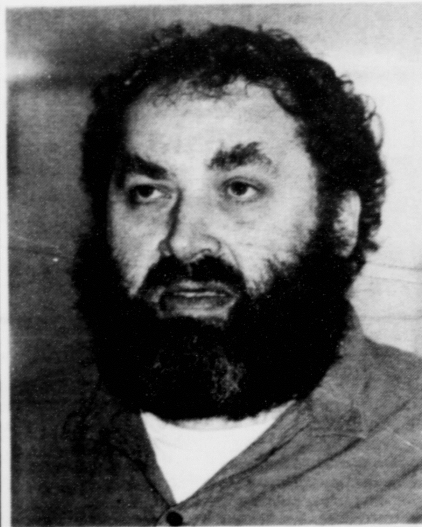
– Tað er hugstoytt, at fremsta mentanarkjakið í millum politikarar er, antin fróttur er mentan ella ikki – og so spurningurin um at taka einkarrættin frá sjónvarpið okkara, sum er so niðurbundið, at høvuds-rætturin í tjóðarrás okkara er Flintstone húskið, Per Pallesen og tíðindi av Amalienborg.

– Tað er hugstoytt, at Mentunargrunnur Føroya Løgtings er skerður væl meiri, enn miðal niðurskurðurin annars. Og tað er hugstoytt, at landsbókasavnið mátti draga bókabilin í neystið, sum var glottin úti á smábygdunum.

– Og tað er hugstoytt, at skordarnir nú eru um at

Virðislønin fyri mentanaravrik:

Stutt og stimbrað

Árni Dahl fekk virðisløn M.A. Jacobsens fyri mentanaravrik við hesi grundgeving:

Hann hevur við fjølbroyttum, munagóðum starvi sum rithøvundur, ritstjóri og fyrilesari stutt og stimbrað mentan í Føroyum. Sum útgevni hevur hann útint valaverk. Hann hevur dyggiliga greitt gøtuna fyri ungum føroyskum skaldskapi og hevur eisini røkt eldri føroyskar bókmentir eitt nú við at geva út úrvalsrit eftir M.A. Jacobsen. Síðst, men ikki minst er her at nevna útgávan av klassiskum alheimsskaldskapi á føroyskum.

Við virðislønini eru 14.000 krónur

kjafatævintýrunum, kundu vit ríkið tjóðpall Føroya í eini 30 ár.

– Og leggja vit harafturat tær milliónir, sitandi landsstýrið ætlar at sleppa fimm, seks skipum undan at gjalda, varð raksturin tryggjaður onnur 30 ár.

– Tvs, at fram til 2056 kundu vit við sóma ríkið eitt føroyskt tjóðleikhús, bara fyri tað, tvey spekulatiónstíðir hava kostað.

Skal ein mentanarpolitiskt ynski setast fram fyri tað nýggju öldina, so skuldi tað verðið, at politikarar okkara fáast at ásanna, at tess fámentari eitt fólk er, tess størri eru áneyðirnar at stuðla mentanarligum starvi og áttu vit føroyingar ikki eisini at lagt av tað neyðarsligu sjúkuna tað er at dyrka ósigurin.

– Hann nevndi hvussu nógv fjølmíðlar okkara gera ovurhonds nógv burtúr á økjum, har vit ikki eru, og ei heldur nakrantíð verða annað enn lið í fimtu deild.

– Samstundis, sum vit dyrka hesa ósigurslyndið, kann vístast á, at ein útflutningsværa okkara eru fyrsta floks tónleikarar, myndlist-amenn tiknir úr leikum, ein filmsleikstjóri og ein pallleikstjóri, sum telist í millum teir fremstu í Norðurlondum. Og vit eiga ikki færri enn seks listafólk á palli í Kongliga leikhúsinum í Keypmannahavn: Tveir sjónleikarar, ein gesta leikstjóri, tveir operasangarar og ein tónleikari.

– Úti í stóru verð eru hesir

Barnabókaheiðurslønin:

Alsk og tokka

Amy Tausen fekk aðra barnabókaheiðurslønina fyri biblíutýðingar hennara, við hesi grundgeving:

Hon hevur á góðum, føroyskum máli veitt okkara børnum livandi og hugtakandi frásagnir, sum stóru tøvur hevur verið á. Hesar hegnisligu týðingar eru komnar væl við og hava dugnað tí einstaka barninum, heimi og skúla. Týðarin gevur til kennar, alk og tokka til tann aldursból, hon vendir sær til.

Við heiðurslønini eru 10.000 krónur.

Kanska undirmeta vit børnini

Tá ið Amy Tausen takkaði fyri heiðurin, segði hon, at tað tveimum fólki fyri at takka, at hon hevði verið fyr fyri at lagt hesa arbeiðið úr hondum.

Fyrst og fremst mammu síni, sum hevði lært hana føroyskt og sum legði so stóran dent á, at tey málboru seg rætt.

Hitt var lærarin, Eliesar Johannesen, sum hevði lært hana mállæruna og at hoyra og sýggja, hvar ø skuldi standa.

– Søgdu vit systkin nakað skeivt, rættaði mamma okkum.

Hon segði, at tað føroyska, hon dugdi, var tað, tey talaðu í Rituvík, tá ið hon var barn.

Hon vísti eisini á týðningin av, at tað verður lisið

fyrí ørum.

– Onkuntíð, tá ið mamma bað okkum koma inn, og vit ikki tíndu so væl, vistu hon ráðini og segði, at hon skuldi lesa søgu fyri okkum.

Amy Tausen segði, at hesi barnaminni í køkinum, tá ið mamman las fyri teimum eru bestu og fjálgastu løtur, hon minnst.

Hon helt, at vit kanska høvdu hug at undirmeta børnini.

– Nógvar barnabókur eru á góðum, føroyskum máli. – Er okkurt orð, børnini ikki skilja, so er bara at siga teimum, hvat tað merkir.

– Soleiðis lærdu vit málið og soleiðis skulu vit læra børnini málið.

– Barnið lurtar, spyr, lærir og minnst, segði Amy Tausen.

landsmenn okkara vinnarar.

Men vit unna teimum ikki livilíkindi her á landi, tjóðin allari at gagni.

At enda segði Árni Dahl,

at hjá sær hevði hetta at fáast við mentanarligt arbeiðið altíð verið mennandi ítriv og ein stuttlig avbjóðing.